

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Pere Brachfield
Pàg ► 2

Val més un pagaré en mà que un ja et pagaré

Laura Nieto
Pàg ► 3

Publicitat sobre criptoactius: noves regles de joc

Jaime Mesas
Pàg ► 3

Consultori fiscal

Semiconductors: la llum al final del túnel

Jaume Carles Pallarés

Discretionary Portfolios & 3rd Party
Funds Andbank

Som al 2022 i els consumidors seguim amb una sensació d'escassetat molt tangible a l'hora de comprar dispositius molt dependents dels semiconductors, com ara ordinadors, consoles de videojocs o, fins i tot, els cotxes, entre molts altres productes. Si el lector ha intentat aquest Nadal, per exemple, comprar una PlayStation 5 per al seu fill, haurà notat com o bé no ha estat capaç, o bé li haurà tocat pagar un sobrepreu considerable. L'impacte que està tenint el déficit de xips tant en alguns sectors industrials com a la butxaca dels consumidors és considerable, contribuint a l'increment en les xifres d'inflació que estan tan d'actualitat avui dia.

Els consumidors es pregunten fins quan durarà aquesta situació, que ja

arriba pràcticament als dos anys, i que va començar en el moment que tots ens vam confinar pel coronavirus. Malauradament, la resposta a curt termini no és positiva. La crisi dels semiconductors és el resultat d'un desequilibri molt profund entre oferta i demanda, i això són males notícies per a tots nosaltres, que veurem com la crisi es prolongarà durant tot el 2022, encara que el panorama començarà a millorar lleugerament el 2023.

L'arrel del problema és que la demanda ha crescut tant i en tan poc temps que els fabricants de semiconductors no estan sent capaços d'incrementar els ritmes de producció a la velocitat suficient. No hi ha una solució màgica. La fi definitiva a aquesta crisi passa per posar a punt noves fàbriques que permetin a aquesta indústria respondre a la demanda. Els productors hi són, però els primers símptomes de recuperació no arribaran fins a l'any que ve, quan es posaran per fi en marxa noves manufactures. Les fàbriques actuals fa molts mesos que produeixen al límit de la seva capacitat, per la qual cosa no és possible sotme-

tre-les a més estrès. Alhora, la dotació en nous equips fotolítogràfics és un procés complex i lent. Explica Ignacio Mártil de la Plaza, catedràtic d'Electrònica a la Universitat Complutense de Madrid i expert en semiconductors i energia solar fotovoltaica, com «una fàbrica de xips d'avantguarda triga no menys de quatre anys a estar plenament operativa».

El 2021, la indústria global dels semiconductors va facturar 555.900 milions de dòlars. Aquest mercat va créixer un 26,2 % si ho comparem amb el volum de negoci que tenia el 2020. El principal actor és la companyia taiwanesa TSMC, que actualment representa el fabricant de semiconductors més gran del planeta amb un aclaparador 54 % de quota de mercat (la següent ja és Samsung amb un 17 %). De fet, la dependència en aquest aspecte dels països asiàtics és brutal: Taiwan, la Xina i Corea del Sud representen més del 80 % de la producció total.

En aquest entorn, els governs d'Occident han decidit posar fil a l'agulla, conscients que aquesta dependència exterior d'Àsia suposa una amenaça per als nostres interessos, no únicament

econòmics, sinó també de geoestratègia i defensa. Una decisió necessària per part dels nostres polítics, que han pogut copsar aquests dos últims anys la fragilitat de les nostres economies en un moment concret on les cadenes de subministrament han fallat, i ha fet evidents les nostres vulnerabilitats i oportunitats industrials (i llocs de treball) perdudes en el passat.

En primer lloc, Europa llançarà una llei per multiplicar per quatre la seva producció de xips (objectiu 2030) i aturar la seva dependència actual. La directiva europea vol mobilitzar fins a 43.000 milions d'euros entre inversió pública i privada (11.000 milions d'euros en ajudes directes dels fons de la Unió Europea). Amb això, Europa avançarà en la desitjada reindustrialització, a la vegada que reduirà una dependència de tercers, que s'ha demostrat especialment crítica per un sector automobilístic europeu que està patint greument les conseqüències de no ser autònom en el control d'un element cada cop més clau en la fàbrica de vehicles (els cotxes elèctrics i amb tecnologies de conducció autòno-

ma requereixen exponencialment més semiconductors respecte a un tradicional de combustió).

Els Estats Units també s'han posat les piles en aquest aspecte, però centrant sobretot la intenció des de l'enfoc geopolític. El 25 de gener, la Cambra Baixa dels Estats Units va presentar un projecte de llei que busca posicionar aquest país davant la Xina, una proposta que pretén generar una inversió de 52.000 milions de dòlars per subsidiar la producció nacional d'aquest sector, amb xips utilitzats per a la producció militar i civil. Les oportunitats empresarials als Estats Units són des d'aquest punt de vista brillants (tenen algunes de les empreses al voltant de la indústria més brillants, algunes de les quals s'inclouen en els nostres vehicles i carteres, companyies que han estat capaces de créixer a doble dígit en l'última dècada com Nvidia, AMD o Maxim). Actualment, Intel està invertint 20.000 milions de dòlars a la ciutat de Ocotillo (Arizona), en un futur centre de fabricació que crearà més de 15.000 llocs de treball únicament. Altres projectes ja iniciats són la factoria d'Arizona de TSMC (12.000 milions) i GlobalFoundries a Nova York (3.100 milions).

En definitiva, les peces estan posades per veure la llum al final del túnel en un període inferior als dos anys. A mesura que les noves fàbriques es vagin incorporant, hauríem de veure com aquest període d'escassetat artificial es comença a relaxar, materialitzant-se en una relaxació dels preus que paguem els consumidors. Una alegria per a la butxaca de tots.

Pàg ► 4

Una iniciativa privada posarà al mercat 46 nous habitatges de lloguer a Sant Julià

La promoció R15 aixecarà una torre de pisos que acollirà botigues i més de 150 places de pàrking

Pàg ► 4

Ordino té un segell que certifica empreses compromeses amb la biosfera

Els cònsols presenten als actors econòmics de la parròquia el pla de sostenibilitat de la vila

Pàg ► 4

Govern col·loca 500 milions en bons de deute públic

L'operació s'ha tancat amb un interès de l'1,30% i un venciment de cinc anys

Pàg ► 4

L'Executiu retira les ajudes al lloguer a sector de l'oci nocturn

Govern ha derogat el decret, ja que el sector ha recuperat plenament l'activitat

Pensada amb el cap, feta amb el cor

Nova targeta solidària Andbank

Podràs donar una part de tu a una bona causa, perquè el 25 % de la comissió d'emissió i manteniment anirà destinat a l'hospital Sant Joan de Déu.

A més, gaudiràs de tots els avantatges de les nostres targetes, com ara els descomptes en benzineres o les nostres assegurances.

A benefici de:
SJD Sant Joan de Déu
Barcelona · Hospital

ANDBANK /
Private Bankers

Val més un pagaré en mà que un ja et pagaré

Pere Brachfield
@PereBrachfield

Soci director de Brachfield & Asociados Abogados

El pagaré és un document mercantil que en els últims anys s'ha popularitzat entre les empreses i sempre és millor que el client lliuri al proveïdor un pagaré a que li digui que li pagarà. És un títol valor literal i abstracte, emès de manera nominativa directa que integra una promesa de pagament incondicional pel qual una persona s'obliga purament i simplement a pagar una determinada quantitat en una data concreta a una persona o a la seva ordre. El pagaré no necessita ser estès en paper timbrat oficial ni revesteix formalitats especials. Tot i que la part de la Ley 9/1985 Cambiaria i del Cheque espanyola que regula el pagaré com a títol té un règim molt semblant al de la lletra de canvi, la principal diferència amb la lletra és que el pagaré no és una ordre de pagament a favor d'un tercer, sinó un compromís de pagament; conseqüentment, l'emissor no ordena a cap lliurat que realitzi el pagament, sinó que es compromet ell mateix a pagar al tenidor del pagaré quan arribi el venciment. A partir de l'entrada en vigor de la Ley 19/1985 Cambiaria y del Cheque (LCCH), van aparèixer els pagarés normalitzats de compte corrent –amb format de xec, fet que pot induir a confusions–, ja que a partir de l'existència de l'LCCH compleixen funcions similars als xecs posdatats d'abans. L'ús d'aquest pagaré es van estendre ràpidament entre els clients bancaris que necessiten un instrument de pagament simple, posdatable legalment i que pogués emetre's contra un compte corrent. La particularitat respecte del xec és que el pagaré obliga al tenidor a esperar fins el dia del venciment indicat en el document per poder presentar-lo al cobrament.

Quant a les persones que intervenen en el lliurament d'un pagaré, en lloc d'existir com en la lletra de canvi i en el xec les figures del lliurador, lliurat i tomador, en el pagaré es redueixen les persones que figuren a només dues: el signant i la persona a qui aquest haurà de pagar, denominat tomador o tenidor. Així mateix, poden aparèixer un avalador que garanteixi el pagament del pagaré i les figures de l'endossant i endossatari.

Els requisits formals que per llei han de figurar en el pagaré són:

- Ha d'estar escrita la denominació de «pagaré» en el propi text
- Promesa pura i simple de pagar una quantitat determinada en euros o moneda estrangera convertible
- La data de venciment, però si no s'expressa, es considerarà pagable a la vista
- El lloc on ha d'efectuar-se el pagament; a falta d'indicació, es considerarà com a lloc de pagament el que consti com a lloc d'emissió del títol i el domicili del signant
- El nom de la persona a qui ha de fer-se el pagament o a l'ordre del qual s'ha d'efectuar (tomador) ja que no es pot fer «al portador»

- La data i lloc en què es firmarà el pagaré; el pagaré que no indiqui el lloc de la seva emissió, es considerarà signat en el lloc que figurei juntament al nom del signant
- La signatura d'aquell que emet el pagaré (denominat signant)

Curiosament, la llei no obliga a afegir les dades del firmant, com el seu nom o el seu domicili, fet que pot ser un inconvenient per identificar i localitzar al deutor. Les normes de la lletra de canvi són aplicables al pagaré sempre que no siguin incompatibles amb la naturalesa del títol; concretament, són aplicables les disposicions de l'LCCH relatives a l'endossament, venciment, pagament, accions per manca de pagament, prescripció, extraviament, sostracció o destrucció del títol, document en blanc, aval, etc. Si el pagaré compleix els requisits formals exigits per la norma, el signant queda obligat d'igual manera que l'acceptant d'una lletra. Cal fer notar que si falta algun d'aquests requisits, el document no es considerarà pagaré i per tant, no tindrà força canviària. Fet que significa que davant un impagament no es podrà exigir el seu cobrament en judici canviari. La pràctica més habitual en la qual incorren alguns morosos recalcitrants és la d'ometre la paraula «pagaré» en el document, amb la qual cosa emeten un efecte de comerç acceptat però no tindrà l'acció canviària. Així mateix, alguns deutors recorren a la picaresca de substituir la denominació de «pagaré» per alguna similar com «se va pagar», «pagarem», o «es pagarà».

Els pagarés poden tenir clàusules facultatives amb instruccions al tenidor en cas d'impagament del títol, encara que han de ser signades expressament per persona autoritzada per a la seva inserció perquè tinguin validesa amb independència de les signatures que hagi de contenir el document canviari (art. 96 LCCH). Per exemple, la clàusula no a l'ordre ha de ser posada per l'emissor del pagaré perquè sigui vàlida i no per tenidors posteriors. La clàusula «sense despeses» o «devolució sense despeses» dispensa de realitzar el protesto o declaració equivalent. Contràriament, la clàusula «amb despeses» obligarà a fer la declaració equivalent de protesto. La clàusula que indiqui «protesto notarial» farà que s'aixequi el protesto per notari. Vers als pagarés de compte corrent, tot i que no indiquin una clàusula de «sense despeses», quan no s'endossen i simplement es presenten al cobrament a través de l'SNCE, els bancs no acostumen a protestar-los ni realitzen la declaració equivalent. Per a que es faci la declaració equivalent de protesto cal sol·licitar-ho expressament. L'ús dels pagarés no a l'ordre també s'ha popularitzat per estar exemptes de l'impost sobre Transmissions i Actes Jurídics Documentats (Llei del timbre), fet que permet un estalvi de despeses de cobrament.

Quant al seu format, el pagaré no ha de ser estès en efecte timbrat ni en imprès oficial, deixant la llei llibertat per a la seva forma i redacció (mentre compleixi els requisits essencials de l'art. 94 i 95 de l'LCCH).

Les entitats bancàries han dissenyat un model normalitzat per als pagarés que hagin de complir amb la funció

de gir i que es descompten com a efectes de comerç. Així mateix, les entitats bancàries posen a disposició dels seus clients talonaris de pagarés amb format semblant al del xec i que es denominen «pagarés de compte corrent». Aquest document es diferencia del xec en què ha de portar impresa la paraula pagaré ocupant la part central del títol i la indicació del venciment. En la pràctica empresarial aquest tipus de pagaré domiciliat en un compte corrent es fa servir com a substitut dels xecs posdatats. Cal deixar constància que aquest tipus de pagarés, tot i que guarden semblances amb el xec i que es gestionen en els mateixos circuits interbancaris del SNCE, són títols totalment diferents. Com s'ha vist, el xec és una ordre de pagament mentre que el pagaré de compte corrent segueix sent una promesa de pagament. En el pagaré de compte corrent el banc no és un lliurat, sinó un mer mandatari del lliurador per fer efectiu el pagaré si hi ha fons en el compte corrent. En definitiva, no és obligatori usar sempre els pagarés de format imprès que lliurin els bancs –tot i el seu ús massiu per comodat– atès que es pot utilitzar qualsevol altre model o un simple full de paper per a estendre un pagaré, sempre que compleixi amb els requisits de l'LCCH vistos amb anterioritat.

Pel que respecta al lliurament del pagaré, en principi el pagaré l'ha d'emetre el deutor al contrari que la lletra, que l'emet el creditor/lliurador. Però res impedeix que l'emeti el creditor i el lliuri al deutor per a la seva signatura. Aquesta és una pràctica que permet agilitzar el tràmit d'obtenció de títols canviaris. El pagaré ha de ser pagat al tomador, que és qui es designa en el propi document pel signant com a persona a la qual s'ha de fer el pagament o a l'ordre de la qual haurà de fer-se aquest pagament. El tomador a la vegada, pot endossar el pagaré a un tercer, que serà el tenidor.

Encara que no estigui expressament estès a l'ordre, el pagaré és un títol a l'ordre transmissible per endossament a excepció de si té la clàusula «no a l'ordre». En ser un títol la vida del qual és més llarga que la del xec, és més comuna la pràctica dels endossaments. L'endossament serà total, pur i simple, i no pot contenir condició alguna. Conseqüentment, els pagarés a l'ordre o sense indicació en contra són endossables. El tenidor és la persona legitimada per exigir el pagament; pot ser el propi tomador o l'últim endossatari del pagaré, persona designada com a tal en el document en funció d'una sèrie d'endossos. L'endossant és aquell tomador o el tenidor del pagaré que mitjançant declaració expressa en el propi document ordena que el pagament es faci a un altre que designa com endossatari. La clàusula de l'endossament pot ser la mateixa que s'utilitza per a la lletra. L'endossament es realitza en el revers del pagaré indicant el nom de l'endossant, el de l'endossatari, la signatura de l'endossant i la data; no obstant això, només la signatura de l'endossant al dors val com a endossament en blanc. Si l'endossament manca de data, continua sent vàlid, considerant-se realitzat abans de vencer el termini per realitzar el protesto. L'endossant en signar i transmetre el document és un obligat canviari més que garanteix el pagament

enfront els tenidors posteriors llevat clàusula en contrari. L'endossatari que és la persona designada a la qual s'ha de fer el pagament, al seu torn, llevat clàusula expressa en contra, pot endossar-la convertint-se en endossant. L'endossant pot prohibir un nou endós, no respon del pagament enfront les persones a les quals posteriorment s'hagués endossat el pagaré. Quan es faci un endós en blanc, el tenidor podrà completar-lo amb el seu nom o el d'un altre tenidor, o endossar novament el pagaré en blanc o fer-lo designant un endossatari determinat. També pot lliurar el pagaré a un tercer, sense completar l'endós. El tenidor del pagaré es considerarà portador legítim del mateix quan justifiqui el seu dret per una sèrie no interrompuda d'endossos. Així mateix, en cas d'impagament, el tenidor podrà exercir l'acció de retorn contra qualsevol dels endossants, llevat que hagi perdut l'acció regressiva.

El pagaré al portador no està permès per la LCCH, però sí que és admissible el pagaré en blanc, perquè l'art. 96 LCCH declara que és aplicable al pagaré el disposat per la lletra de canvi en l'art. 12 LCCH, per la qual cosa em remeto a l'explicat en l'apartat de la lletra en blanc. Òbviament, en el tràfic mercantil el pagaré en blanc funciona com a pagaré al portador, completant-se amb el nom del tenidor en el moment que aquest el presenti al cobrament.

El pagaré pot ser avalat per un avalador (o varis avaladors). L'avalador és la persona que fa una declaració canviària mitjançant la seva signatura incorporada en el pagaré juntament amb la clàusula per aval, i que garanteix el compliment total o parcial de l'obligació de pagament. El text de l'aval pot ser el mateix que l'utilitzat en la lletra de canvi. Cal destacar que tot i que generalment els pagarés s'avalen en el revers, la simple signatura d'una persona en l'anvers del pagaré i que no sigui el signant, determina la seva condició d'avalador. Aquest pot ser el cas d'un administrador d'una societat mercantil que estampa la seva signatura en el pagaré sota la indicació de per poder com a representant de l'empresa i que signa al costat com a persona física, en aquest cas, està avalant plenament el títol amb el seu patrimoni. El pagaré no pot ser conformat pel banc pagador com es fa amb el xec, però sí avalat per un entitat financera.

La normativa relativa als pagarés és molt semblant a la que regula les lletres de canvi, per la qual cosa els pagarés han de ser presentats al cobrament el dia del seu venciment o en un dels dos dies hàbils següents. Si el pagaré no és presentat al pagament en temps oportú, el tenidor no perd respecte al signant i el seu avalador ni l'acció canviària ordinària per tractar-se d'obligats sense cap condició. Així mateix, existeixen conseqüències legals de la no presentació al pagament; la conseqüència més important que té per al tenidor l'incompliment del termini de presentació és que no podrà aixecar el protesto o efectuar la declaració equivalent, fet que limita la responsabilitat dels endossants i altres obligats del títol ja que el creditor perd l'acció canviària regressiva. En conseqüència, si el pagaré no es presenta al cobrament en el termini legal, el tenidor no podrà demandar en judici canviari als endossants. Conseqüentment,

l'últim tenidor del pagaré només podria exercir l'acció directa contra el signant i el seus avaladors. Succintament, el tenidor del pagaré manté sempre els seus drets contra el signant, encara que el pagaré s'hagi presentat fora de termini i no s'hagi pogut aixecar el protesto. En cas d'impagament, el tenidor del pagaré pot fer-lo protestar –o realitzar la declaració equivalent– dins dels vuit dies hàbils següents al venciment. En el supòsit que es realitzi el protesto, el tenidor podrà exercir l'acció directa contra el signant i avaladors, així mateix tindrà oberta l'acció de retorn contra qualsevol dels altres obligats pel títol canviari. No obstant això, per aconseguir el protesto notarial ha de constar expressament en la clàusula el terme notarial, ja que de lo contrario s'efectuarà la declaració equivalent (per exemple, només indiqui «con protesto»). En el cas dels pagarés de compte corrent, encara que no portin la clàusula «sense despeses» o «sense protesto», quan no estan descomptats o endossats acostumen a ser processats per les entitats financeres com si fossin «sense despeses», per la qual cosa en cas de devolució del pagaré, no s'acostuma a fer la declaració equivalent de protesto. Per aquest motiu, el que cedeix haurà de sol·licitar expressament la declaració equivalent. No obstant això, ni falta de presentació al cobrament al seu venciment ni d'aixecament de protesto del pagaré perjudiquen l'acció del tenidor contra el signant com a principal obligat; el creditor podrà exercir l'acció directa durant un termini de tres anys que es compta a partir del venciment. Conseqüentment, el protesto (o declaració equivalent) només és necessari per mantenir les accions canviàries de retorn però no per conservar l'acció directa contra el signant o el seu avalador. Encara que el tenidor del pagaré no aixequi el protesto notarial o no obtingui la declaració equivalent, continua conservant en tot cas l'acció canviària directa contra el signant i el seu avalador. Malgrat que no és imprescindible realitzar el protesto, és aconsellable fer la declaració equivalent en els pagarés, en especial els d'importos elevats (la mateixa recomanació és vàlida per xecs i lletres).

En cas d'impagament del pagaré el tenidor sempre podrà exercir l'acció canviària directa contra el signant a través del procediment canviari (no és necessària la declaració de protesto). Així mateix, podrà exercir l'acció de retorn contra els endossants i altres obligats, sempre i quan s'hagués presentat el pagaré dins del termini legal i es pugui acreditar la manca de pagament mitjançant protesto notarial o declaració equivalent; l'única excepció seria quan el pagaré tingui la clàusula de «sense despeses». Cal tenir en compte que es poden exercir simultàniament l'acció directa i la regressiva. A més, la jurisprudència ha consolidat la responsabilitat solidària reconeguda en l'LCCH que permet al creditor procedir contra totes les persones que haguesin signat, avalant o endossat el document, de manera individual o conjunta, sense que li sigui obligatori observar l'ordre en què s'haguessin obligat. Conseqüentment, el tenidor està facultat per reclamar l'import íntegre de la suma endeutada a tots, a algun, a alguns o només a un, pel fet d'haver posat la seva signatura en el títol canviari. El tenidor del pagaré pot reclamar al deutor els següents imports: en primer lloc, l'import del pagaré no pagat; en segon lloc, els rèdits de la quantitat anterior reportats des de la data del venciment del pagaré calculats al tipus d'interès legal dels diners incrementats en dos punts, i en tercer lloc, les despeses de protesto, de comunicacions i resta de despeses ocasionades.

Publicitat sobre criptoactius: noves regles de joc

Laura Nieto

Sòcia
Cases&Lacambra

En els darrers anys, el boom dels criptoactius ha estat més que present en el nostre dia a dia. El seu desenvolupament presenta oportunitats de negoci, però també suposa reptes, especialment en l'esfera de la protecció dels inversors.

A vegades, no som conscients de la publicitat indirecta que captem a través d'internet, dels informatius, de les plataformes audiovisuals, de la premsa i, especialment, de les xarxes socials. La difusió d'aquesta tipologia d'actius, ja sigui amb caràcter informatiu (per exemple, cursos online), propagandístic (per exemple, *influencers* o gurus del *trading*) o professional (per exemple, entitats regulades), trontolla l'esperit més conservador de l'inversor, caient en la temptació d'altres expectatives de rendibilitat o d'un futur idíl·lic invertint en criptoactius.

Així, l'alta volatilitat i el component es-

peculatiu intensifiquen el seu atractiu entre els inversors, a vegades, sense disposar d'informació suficient sobre la seva naturalesa i els riscos que comporten. En aquest context, algunes autoritats reguladores i supervisors europees (fins i tot la FCA en el marc de la *Consumer Investment Strategy*), i en línia amb el marc jurídic que encapçalara el Reglament MiCA, han reforçat la regulació en defensa de l'inversor.

A Espanya, per exemple, la CNMV i el Banc d'Espanya ja van publicar el 9 de febrer del 2021 un comunicat conjunt en què alertaven sobre els riscos que aquests actius suposen pels participants del sistema financer i, molt en particular, pels inversors minoristes.

Més recentment, el passat 17 de febrer del 2022, va entrar en vigor la Circular de la CNMV sobre publicitat de criptoactius presentats com a objecte d'inversió, en què es desenvolupen les normes, principis i criteris que ha de seguir tota activitat publicitària. L'objectiu és que la publicitat d'aquests productes ofereixi continguts verços, comprensibles i no enganyosos, i que inclogui de manera visible els riscos associats a la inversió.

La nova circular s'aplica a tota activitat publicitària dirigida a inversors en

Espanya quan es realitzi a través de mitjans físics o de comunicació espanyols (per exemple, pàgines web o dominis) o quan l'activitat publicitària es realitzi en espanyol o en llengües oficials, llevat que es determini que els serveis o productes promocionats no estan dirigits o no són accessibles pels inversors a Espanya.

Activitat publicitària entesa com la publicitat o l'ofertament, de forma implícita o explícita, sobre criptoactius com a objec-

te d'inversió, quan es promogui la seva adquisició o es faci referència a la seva rendibilitat, preu o valor, ja sigui actual o futur, o quan es suggereixi una oportunitat d'inversió.

Respecte de l'àmbit d'aplicació subjectiu, la norma aplica als proveïdors de serveis sobre criptoactius (e.g. *trading* o assessorament) quan realitzin aquestes activitats publicitàries, als proveïdors de serveis publicitaris (per exemple, els in-

fluencers en les xarxes socials) o a qualsevol altra persona física o jurídica que realitzi per iniciativa pròpia o per compte de tercers aquesta activitat.

La norma, però, estableix una sèrie d'exempcions: quan els criptoactius tinguin la naturalesa d'instruments financers, quan no siguin susceptibles de ser objecte d'inversió (per exemple, alguns *utility tokens* o NFTs), els *white papers* de noves emissions, determinades presentacions i publicacions d'analistes, les campanyes publicitàries corporatives quan compleixin amb determinats requeriments o els cursos o seminaris sobre criptoactius sempre que no es fomenti la seva inversió i no es proporcionin de manera gratuïta o a preu simbòlic. Aquesta darrera excepció és especialment rellevant si considerem l'oferta desmesurada de cursos online en l'actualitat, ja siguin gratuïts o no, i la utilització d'influencers per a la seva promoció.

Així, la Circular estableix que la publicitat sobre criptoactius ha de ser clara, equilibrada i imparcial, i els missatges hauran de proporcionar informació sobre els riscos del producte de manera fàcilment llegible i perceptible, incloent una advertència específica.

La norma també estableix un règim de comunicació prèvia obligatòria per a campanyes de publicitat massiva, definides com les dirigides a 100.000 persones o més, que hauran de ser comunicades a la CNMV amb una antelació mínima de deu dies. La resta d'accions publicitàries també quedaran subjectes a l'actuació supervisora de la CNMV però no requeriran de comunicació prèvia, llevat que aquesta autoritat consideri que existeix un impacte en el públic objectiu.

D'aquesta manera, es dota a l'autoritat supervisora de competències de control administratiu sobre la publicitat d'aquesta tipologia d'actius. Es pretén, per tant, una equiparació al règim aplicable als serveis i productes financers, és a dir, les mateixes regles de joc per tal de vetllar per la protecció de l'inversor: a *level playing field*.

Consultori fiscal

Jaime Mesas

Aquesta setmana volem compartir amb els lectors la resposta de la Consulta del Departament de Tributs i de Fronteres (d'ara en endavant, DTF) número CV0226-2021 en relació amb la consideració d'escissió als efectes del règim fiscal de les operacions de reestructuració empresarial.

La Consultant és una entitat andorranca. Una altra entitat, ha signat un acord per adquirir, subjecte al compliment de determinades condicions, el negoci desenvolupat avui en dia per la Consultant, a excepció del negoci relatiu als crèdits deteriorats i a la seva gestió (d'ara endavant, aquest últim negoci, la «Unitat Econòmica»).

Els actius deteriorats suposen una part substancial de l'actiu de la Consultant i, com a tal, contenen amb un departament que s'encarrega de la seva gestió específica. En aquest sentit, els treballadors que actualment formen part de la Unitat Econòmica realitzen funcions de control de riscos, gestió financera, gestió dels immobles adjudicats i assessoria jurídica –en particular, coordinació de tots els procediments precontencio-

sos, litigiosos i d'execució– sota la direcció de Finances i Riscos, que també serà traspassat.

Tant els actius com els mitjans per a la seva gestió constitueixen una unitat de negoci autònoma dins de la Consultant (és a dir, un conjunt d'elements materials i humans capaços de funcionar pels seus propis mitjans), clarament diferenciada dins dels seus diferents negocis desenvolupats. En aquest sentit, totes les persones designades formen part o participen en els diferents comitès interns configurats per a la gestió, seguiment i presa de decisions relatives als actius deteriorats.

La Unitat Econòmica és complexa, integrada per nombrosos actius, personal rellevant i contractes importants i la seva separació de la Consultant a través d'una operació de compravenda o similar (reduccions de capital o, en general de fons propis, per exemple) seria molt complexa operativament. Els socis de la Consultant, desitgen que la Unitat Econòmica continuï operant amb total normalitat, sense disrupció d'operacions i assegurant la continuïtat econòmica i jurídica de la mateixa de la manera més senzilla. Per això, les parts han acordat que la Unitat Econòmica se separi a través d'una operació d'escissió parcial de branca d'activitat, sent la branca escindida la Unitat Econòmica (d'ara endavant, «l'Escissió»).

L'Escissió suposaria que la Unitat Econòmica es transmetria, per successió

universal, a una nova entitat que es crearia per operació de la citada Escissió (la «Societat Beneficiària de Nova Creació») en la que els actuals socis de la Consultant participen en idèntics percentatges als quals actualment ostenten en el capital d'aquesta.

En el perímetre de la Unitat Econòmica es pretenia incloure no sols els citats actius referits anteriorment, sinó també la part proporcional de passius de la Consultant que poguessin assignar-se al finançament d'aquells.

La Consultant manifesta que en cap moment es pretén la consecució de cap avantatge fiscal. I no es deu, en opinió de la Consultant, comparar el resultat de l'operació plantejada amb altres operacions de sortida del patrimoni teòricament possibles, atès que l'escissió parcial de branca és l'única viable al ser l'única que compleix amb tots els condicionaments de totes les parts involucrades.

No existeix, per tant, ni individual ni globalment, una motivació fiscal que, principalment, sigui la causa de l'operació d'Escissió objecte d'aquesta consulta.

Quant a l'operació d'Escissió, les motivacions econòmiques de la mateixa són les següents: a) Donar continuïtat i facilitar el creixement de la Unitat Econòmica per part dels seus actuals gestors i dels accionistes, reforçant la seva gestió professionalitzada i, conseqüentment, guanyant eficiència i rendibilitat; b) eliminar del balanç de la Consultant l'exposició de risc que implica la tinença d'actius adjudicats, que requereix una sèrie de recursos propis addicionals, fet que afecta a la liquiditat al impedir que els mateixos siguin destinats a la activitat habitual;

c) eventualment, permetre l'entrada de nous accionistes en la Societat Beneficiària de Nova Creació per poder participar en la Unitat Econòmica; d) Evitar la complexitat operativa inherent a la separació de la Unitat Econòmica via qualsevol altra diferent a la subrogació universal, i e) afavorir, indirectament, la continuïtat i creixement de la resta de negocis de la Consultant.

Tots ells són motius econòmics vàlids relatius a la continuïtat, desenvolupament i millora de l'actual negoci de la Consultant. És a dir, busquen una finalitat econòmica evident, sense que la fiscalitat suposi cap incentiu. De fet, respecte d'aquesta, l'únic que es pretén és que no suposi un obstacle per a la consecució dels esmentats objectius de negoci i financers.

En opinió de la Consultant, l'Escissió compliria amb tots i cadascun dels requisits per a acollir-se al règim de neutralitat aplicable a determinades reorganitzacions empresarials recollit en els articles 2.2 b) i 6 de la Llei 17/2017, del 20 d'octubre, de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial.

Sobre aquesta base, la Consultant opina que ni ella, ni la Societat Beneficiària de Nova Creació, ni els socis de la Consultant han d'integrar cap renda en els seus impostos personals a Andorra. En compensació, la Societat Beneficiària de Nova Creació se subrogarà en el valor fiscal que la Unitat Econòmica tingui en la Consultant, i els socis de la Consultant se subrogaran en el valor fiscal i en l'antiguitat de les accions que mantenen en la Consultant que es vegin anul·lades com a conseqüència de l'Escissió, assignant aquest

valor i antiguitat a les accions o participacions rebudes en la Societat Beneficiària de Nova Creació.

En relació amb la qüestió sobre la consideració d'escissió a l'efecte d'aplicar el règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial, el DTF determina que segons s'estableix al Decret legislatiu de publicació del text refós de la Llei 17/2017, del 20 d'octubre, de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial, a l'article 2, apartats 2.b) i 7, únicament tindran la consideració d'escissió a efectes del règim fiscal de reorganització empresarial les operacions en què el patrimoni segregat constitueixi una explotació autònoma. En relació amb aquest requisit, de la informació proporcionada se'n desprèn que els elements objecte de transmissió, actius crediticis deteriorats i actius immobiliaris adjudicats, entre d'altres, són elements patrimonials afectes a l'activitat financera de la consultant. No obstant això, no s'identifica en seu de la Consultant que aquests elements formin part d'una explotació autònoma, amb mitjans materials i humans específics i un organigrama funcional determinat.

Així mateix, considerant les característiques pròpies de l'activitat econòmica desenvolupada per la Consultant, els elements que són objecte de transmissió sembla que formen part de la mateixa branca d'activitat econòmica que es continuarà efectuant en la seva seu. Per tant, a l'efecte d'aplicar el règim fiscal de reorganització empresarial, no s'identifiquen branques d'activitats diferenciades, i en conseqüència el DTF determina que no serà aplicable aquest règim.

Una iniciativa privada posarà al mercat 46 nous habitatges de lloguer a Sant Julià

Juntament amb la superfície comercial que s'inaugurarà a la planta baixa i els dos soterranis destinats a aparcament amb capacitat per a més de 150 vehicles, l'edifici R15 posarà al mercat fins a 46 nous habitatges de lloguer. La incorporació d'aquesta nova promoció a l'oferta immobiliària ajudarà a pal·liar la manca de pisos disponibles a Sant Julià, i també a tot el país. De fet, un dels principals maldecaps que tenen moltes persones és trobar aquest tipus d'habitatge malgrat que segons el departament d'Estadística de Govern hi ha fins a 6.000 pisos buits en tot el país.

Es preveu que els nous pisos de l'R15, d'entre 50 i 165 metres quadrats, estaran disponibles durant l'any vinent, el 2023. Segons fonts coneixedores del projecte, en un futur es podria ampliar l'edificabilitat i construir un centenar més d'habitatges en la mateixa finca. Seria a les torres 2 i 3, que es podrien erigir a continuació de la torre 1. Val a dir que l'immoble estarà dividit en tres blocs i que actualment tan sols s'aixecarà el primer d'aquests, amb una altura de sis plantes i 46 pisos.

L'edifici, ubicat en un emplaçament singular com és la cruïlla entre la antiga carretera general i la rotonda d'accés al túnel de la Tàpia, a primera línia del riu Valira, és pioner al Principat en

la incorporació de la fusta com a element principal. La utilització de fusta laminada CLT (sigles anglosaxones de Cross Laminated Timber) en l'estructura, façanes i cobertes, permetrà per primer cop al país i en un edifici de sis plantes i més de 15.000 metres

quadrats recuperar un dels recursos materials més ancestrals usats en la construcció al Pirineu.

El projecte aposta per la sostenibilitat i en aquest sentit incorpora també cobertes vegetals per afavorir l'urbanisme responsable. Es tracta d'una construcció

respectuosa amb l'entorn i el medi ambient que comptarà amb sistemes passius que limitin la demanda energètica com ara gruixos elevats de materials aïllants, la qual cosa reduirà substancialment la pèrdua d'energia i en conseqüència, el consum energètic.

El Govern col·loca en un dia 500 milions en bons al mercat internacional per refinançar deute públic

El Govern va emetre el passat 16 de febrer deute internacional per valor de 500 milions d'euros, una quantitat que ha quedat coberta aquest mateix dimecres a la tarda. El ministre de Finances i portaveu, Èric Jover va qualificar l'operació «d'èxit» i va explicar que

«els inversors interessats i de més de 21 països» van proposar una demanda de més de mil milions.

«Jo diria que aquesta operació és el fruit d'un camí iniciat fa anys, el de l'homologació internacional, la transparència i el rigor. L'adhesió al Fons Monetari

Internacional, tot i les crítiques d'algunes formacions polítiques, ens ha permet col·locar-nos millor al món», va valorat Jover. La d'aquest dia és la segona emissió internacional d'Andorra per refinançar el deute nacional.

El dirigent va explicar que amb aquesta emissió s'ha assolit que més del 75% del deute públic estigui finançat amb aquest tipus de bons. L'operació es va llançar en una emissió única de 500 milions d'euros llistada a Luxemburg, col·locant-se en la seva totalitat entre 70 inversors provinents de 21 països. Es va tancar amb un tipus d'interès de l'1,30% i un venciment de cinc anys. Els bancs col·locadors en aquesta operació han estat Crèdit Agricole i Banco Santander, així com Citigroup, un banc nord-americà que «reforça les perspectives internacionals de les emissions que estem desenvolupant», ha conclòs Jover.

El Govern retira les ajudes al lloguer a l'oci nocturn

Després que el 7 de febrer s'autoritzés la reobertura de l'oci nocturn per l'11 de febrer amb un 100% d'aforament i amb els horaris previs a la pandèmia, l'executiu ha decidit retirar les ajudes al lloguer per a aquest sector econòmic, en considerar que ja són innecessaris.

Tal com es va publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, el Govern ha derogat el decret de finals de desembre que aprovava un nou programa extraordinari d'ajudes al lloguer i a les quotes hipotecàries d'establiments autoritzats com pubs, discoteques, sales de ball o similars. A més, també s'ha derogat el decret d'aplicació de noves mesures excepcionals i urgents per la situació d'emergència sanitària causada per la pandèmia pel que fa a activitats econòmiques que tenien suspesa la seva activitat de forma obligatòria.

Ordino crearà un segell per certificar les empreses compromeses amb la reserva de la biosfera

Els cònsols d'Ordino, Josep Àngel Mortés i Eva Choy, van comparèixer en la taula de dinamització de la parròquia davant els principals actors econòmics de la vila per explicar el pla de sostenibilitat i l'alineament amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible que tenen com a eix principal la reserva de la biosfera. Així, els representants dels pagesos i ramaders, l'Associació d'Hostellers i Comerciants, empresaris de la parròquia i Secnoa, van conèixer de primera mà les principals accions que es duran a terme des del consistori, que principalment fan referència a l'aplicació dels ODS i a un estudi de creixement urbanístic. Conèixer el sostre i l'abastiment dels recursos, com ara els hídrics, per atendre la creixent demanda i aconseguir una gestió política i territorial sostenible, són els principals objectius de la gestió exposada.

«Les conclusions d'aquest estudi ens portarà, si és necessari, a modular el creixement de la parròquia i sobretot ens permetrà saber a on estem i fins on volem arribar», va explicar Mortés. Per la seva banda, la cònsol menor va afegir que es tracta de donar resposta a una realitat que estem vivint a tot el país amb el nostre compromís en ser reserva de la biosfera. «La protecció dels nuclis antics, el perfil de turista que volem o el tipus de construcció més idoni» són algunes de les inquietuds que han sorgit a la trobada d'aquest diàleg.

Un altre tema que s'ha tractat és la creació d'un segell per certificar les empreses compromeses amb la reserva de la biosfera. L'adhesió del sector privat a aquest compromís amb la parròquia tindrà un reconeixement públic, en forma de segell de qualitat. La decisió la prendrà un comitè que autoritzarà l'ús d'aquest distintiu per a l'empresa compromesa o als productes agrícoles i artesanals, que s'atorgarà als establiments i productors d'Ordino. Altres accions per transmetre i conscienciar la població d'aquest nomenament que va fer públic la Unesco l'octubre del 2020, són els cursos que s'han posat en marxa a la Casa de la Muntanya, que es van iniciar amb personal del comú i que s'han fet extensius a informadors d'altres parròquies.